

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 235 (1485) • Субота, 14 грудня 1996 року • Ціна договірна

Ідея для реформатора Пинзенника: обкласти податками кожну картоплину. А також кожну курку. Не забути й заслуги півня

Цитати тижня

Віце-прем'єр-міністр Віктор ПИНЗЕНИК:

«Шановні депутати! Члени уряду! Я радий можливості знову зустрітись з вами і представити вам від імені Кабінету міністрів проект закону України про податок на доходи фізичних осіб. Як основні особливості й характеристики цього проекту закону?»

Народний депутат України Володимир ПИЛИПЧУК:

«Пинзенник пропонує оподатковувати доходи фізичної особи незалежно від того, скільки у цієї фізичної особи на утриманні людей. Вона одна, чи у неї п'ятеро дітей, чи в неї ще двос інвалідів, чи двос пенсіонерів. Не має значення. Доходи, отримані протягом року, оподатковуються».

Проект Пинзенника передбачає й таке: у селі збиралися люди, родичи, скинулись, хто чим міг і побудували комуся хату. То людина, якій сподружено житло, має його вартість виставити у свої доходи і сплатити податок. Якщо прийшли сусіди допомогти старій бабці вибрати картоплю або вивести на город гній — то все це буде її доходи. Плати, бабусю, податок».

кожну картоплину. А також кожну курку. Не забути й заслуги півня

на селі стали зимові виплати літніх зарплат, надходження грошей за продукцію, злану два роки тому...

Переписуючи різні національні програми «виходу з кризи», «піднесення...», «вдосконалення...», «вдродження...» АПК та села, верхи чомусь уперто не хотять розуміти, що Україна — сільськогосподарська держава і тільки через аграрний сектор вона може вивести економіку з кризи. Ще ж українське село виробляло майже тонну зерна на душу населення, щороку видавало на-гора сільгосппродукції на 30 мільярдів доларів. Саме український виробник, а не сільгоспвиробник тих країн, від товарів яких сьогодні відганяються прилавки наших продуктових магазинів.

Проте селяни — люди мудрі. Вони одразу доумекали, що суть усіх реформувнь зводиться до одного: ригування потопачок — справа рук самих потопачок. Доки там у верхах науковці школи чи хлідні доводять мішу перерах своїх методик реформування АПК, можна піти по світу з торбюю...

(Закінчення на 9-й стор.)

Увага! Останній день передплати

«Голос України» був і залишається газетою, призначеною для розумного читача.

«Голос України» — це повага до Вас і Ваша лояльність.

Передплатний індекс газети українською мовою — 60955,

російською мовою — 60997.

Передплата ціна на перше півріччя 1997 року — 12 гривень.

Можна передплатити Вашу газету «Голос України» на весь наступний рік за 24 гривні.

Є передплатні пільги для ветеранів ВВВ і праці, студентів, чорнобильців, афганців. 9 гривень за передплату на шість місяців, 18 гривень — за рік.

ЗА ПОРАДОЮ НЕ ТРЕБА ДАЛЕКО ХОДИТИ

На зустріч першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка з групою імпітжних експертів, які представляють провідні інститути економічних досліджень, сторони обговорили низку важливих економічних питань. Прийняті рішення, приватизацію в аграрному секторі та ін.

Нинішні розмови висловили бажання співробітничати з українськими законодавчими у сфері підготовки законопроектів щодо розвитку аграрного сектора. Вони підкреслили, що вже нині готові запропонувати українським парламентаріям проекти програм, що стосуються оренди землі, приватизації у сільському господарстві та переробній промисловості.

(Закінчення на 2-й стор.)

Парламентська хроніка

Думатнмемо про людину, а не про всевітній комунізм

Вечірнє засідання 12 грудня

Розпочавши обговорення на денному засіданні, народні депутати продовжили дискусію щодо внесення змін до статті 22 Закону України «Про зайнятність населення» і на вечірньому засіданні. Оскільки аргументи у тих, хто пропонував прийняти доповнення було вочевидь недостатньо, Верховна Рада вирішила повернутися до цього питання лише після прийняття державного бюджету України на 1997 рік.

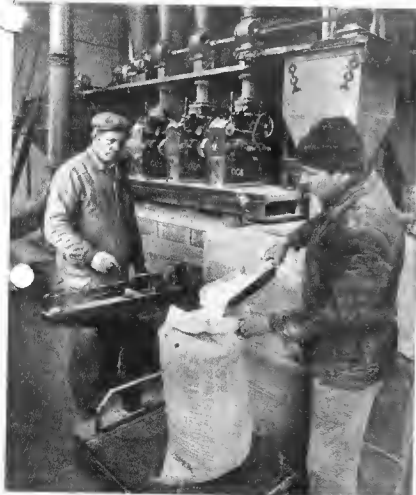
(Закінчення на 2-й стор.)

Учора на пленарному засіданні Верховної Ради України Голова ВР Олександр Мороз виступив з доповіддю про бюджет держави на наступний рік. Текст виступу буде опубліковано у наступному номері газети.

Ідея для реформатора Пинзеника

Леонід БРОВЧЕНКО, Юрій ВЕНГЕРШ (фото), «Голос України»
(Початок на 1-й стор.).

Ось, приміром, дід Володз — Володимир Литвин. Усе життя пропрацював у колгоспі. Втрапив здоров'я. Йому відрубало палиці на обох руках. Лікарі пришили їх, але... Словом, після виходу на пенсію виявилось, що заробив він на сім'ю до осені. І то добре, не знаєш у розліз старий. Сіль с, а рибу зловимо. Якщо раніш він був просто рибалка-любитель, то тепер риба й оселеді (її опанував мстодіжку їх приготування) стали основними продуктами в сім'ї. Та ще й сусідів пригощас. Добра ж бо думка. Ось потім реформатори від енергетики виробити сільо саме тоді, коли, впоравшись по господарству, можна і ятір длаести. Служас дід радію та бідкається. Тепер треба вести облік кожного видоделеного караса. Це ж бо його основний дохід, бо пенсії їде на різні виплати.

Сусід дід Володз — роліня Загорієвський — живуть за принципом: усьому є кінєнь, тільки роботи немає. Зітато працюють і в агрофірмі «Матюші», і дома. Основний дохід — зарплату в агрофірмі — не отримують давно, живуть із підсобного господарства. Огі і задумався тітка Ліде: за якою ж ставкою онопатковуватимуться основні носії несонного прибутку — курі?

Хинлось це й родину А. Шарасенка — завідувачого гаражем, Анатолій і Надія працюють у агрофірмі, донька Тетяна — студентка Білоцерківського агроуніверситету, син Олександр уже закончив його, працює в СП, заочно навчається в аспірантурі Інституту економіки. Працелюбові і завзятості Шарасенків ставлять за приклад. Тож і мають вони і на стіл, і до столу. А якби ще й зарплату виплачували...

Один з найкращих механізаторів агрофірми Володимир Коновалов, хоч і твердо, як-то кажуть, стоїть на землі, а від тешиного гостинця, яєць, не відмовляється. Та й не візьмеш — обертаться. Не забувають селяни і армію. Бо село і армія —

сліні. На день Збройних сил України панєкни в агрофірмі короваї, тортів, пиріжків і завезли у підлефну військову частину. Та ще й найкрасивіших дівчат надіправили вручати їмунди. Некай солдати і діючий красі порадіють, і сільченим подасують.

Одне слово, наповне чи товариші реформатори, живий курилка! Живє українське село! Не завлякати, а вснуєр...

Білоцерківський район
Київської області.

Володимир НАВРОЦЬКИЙ,
доктор медичних наук, краєзнавець

Омелян СЕМАК.
Тернопільська область.

Ще недовго про цього геніального вченого ми майже нічого не знали. І лише в 1992-му, на дев'яті рокивни смерті, науковцю тогочасно імені Т. Шевченку в Львові організувало і провело І-й міжнародний Сімакунівський симпозіум. А міжнародно у рамках міжнародної співпраці між науковцями різних країн, в тому числі й України, в сфері сільськогосподарської науки нашою земляно Олександра Сімакуна. У дві роботи конференції на батьківщині О. Сімакуна в селі Добровиш Зварзького району відбулися великі урочини, присвячені пам'яті видатного вченого, та відкриття меморіальної дошки.

У рамках ніготиовки до стватування нзіле зареєстровано Фонд імені професора Сімакулі. Як зазначено у статуті, Фонд має на меті об'єднати зусилля наукової та творчої громадськості для розвитку освіти наукової спадщини та української культури, а також сприяти розвитку інших сфер суспільства, зокрема, у підтримку здібних учнів, студентів, молодих учених, а також проводити дослідження і впроваджувати наукові результати у народне господарство. Хто ж ця людина, який сьогодні піднімає такі питання і шанси?

Олександр Смакула увійшов в історію науки як один з найвизначніших фізиків ХХ століття. Досить нагадати формулу Смакули або відкриття способу просвітлення оптики, яке спричинило революцію в оптичній, фотографічній та кінематографічній технологіях, аби пересвідчитися в тому. Недарма ж його ім'я знаходимо у зарубіжних енциклопедіях, вузівських посібниках, монографіях.

Народився у Доброводах, що на Тернопільщині, 9 вересня 1900 року в селянській родині. З 1912 по 1914 рік Олександр навчався в українській гімназії у Збаражі. Його навчання на чотирі роки перервала перша світова війна. Першого листопада 1918 року Українська національна рада взяла владу у столиці Галичини Львові та в усіх Західній Україні. Молодий Смакула бере участь у встановленні владу у своєму рідному селі та повітовому місті Збаражі. Згодом вступає до лав Української галицької армії, прохо-

Двадцятирічним юнаком продовжує вивчатись у Тернопільській гімназії, де виявив надзвичайний інтерес до математики та природничих наук. Його вчитель, професор Мирон Заришчак, відомий український математик, переконав гімназиста продовжувати освіту в Геттінгені, який на той час був всеслоно природничих наук.

Попри фанатичну відданість науці наш талановитий земляк гаряче любив Україну. Про це згадує його родичка Галина Дмитришин-Смакула: «Олександр Смакула ніжно любив Україну і все своє життя прагнув бачити її вільною. Та, на жаль, цього часу не дочекався. Дуже шкода, що він не зміг прислужити Україні всією силою свого таланту, та відраділо те, що його працям користуються весь світ, в тому числі й Україна».

Про його любов до України свідчать і те, що в молоді роки він пропагував у своєму рідному селі слово Шевченка, Франка, організував молодіжну постановку українських вистав Старицького, Карпенка-Карого, за що неодноразово мав несприємності від польських властей».

У 1922 по 1927 рік Олександр Смакула — студент провідного факультету Геттінгенського університету. Вивчав, здебільшого, матеріальні науки. Влітку 1929 року приєднався до солідарних студентів, але згодом, як і зробили, інші, купити нічого собі декілька буханок хліба. Такі обставини сприяли і через рік, коли Олександр на літніх канікулах працював на фермі. Дякую допомогти протягом цих років він отримав від німецьких студентів, яким допомагав у навчанні. За цей час він отримав від своїх друзів Смакула у 1927 році отримав такий же лист, як і його брат, Адамкула, який у той

Майбутні доктори філософії (3 фізики) з відзнакою. Їхнє дослідження в області фотолімічних процесів в іонних кристалах, зокрема в кристалах кальцієвих і магнієвих солей, Молодий вчений розробив метод обчислення кількості електронів, які потрапляють у пастку під час взаємодії радіаційного опромінення і кристалів. Цей метод, який використовують і в наш час, називається «рівнянням Смакуна». З допомогою цієї формули можна довести, що для утворення чи знищення центру кольору потрібен лише один квант енергії. Крім того, Смакуніне дослідження стероїдів доводить, що вітамін D утворюється з енергостеролю

при фотолітичному розкладі в ультрафіолетових променях. У 1928 році на запрошення відомого літературознавця, професора Андрія Мизукич Олександр Смакула приїжджав на роботу до України, в Одеський університет. Але, на жаль, там він пробув недовго, бо переконався, що в тоталітарній системі творча праця безперспективна. І він дав телеграму з умовним текстом своєму керівникові, який його відкликає до Німеччини. Там вчений продовжує займатися улюбленою справою.

За відомчим біографом, до 1930 року Смакула в результаті дослідження стероїдів продовжив вивчення вітамінів. Він перейшов на роботу до новоствореного Кайзера Вільгельма Інституту медичних досліджень у Гайделберзі, де був керівником оптичної лабораторії. Тут він співпрацював з Ріхардом Кунем — лауреатом Нобелівської премії 1938 року і досягав значних успіхів з проблемами зв'язку між структурними та оптичними властивостями вітамінів та багатьох інших органічних сполук, що заклало основу для відкриття вітаміну А, В₂ та Д і дало поштовх для розвитку якості органічної хімії. Його фотомічні дослідження трансформції каротину в ретинол стали досвідом, який спричинив будівництво Р-спектрова потірбін для трансформції. Цей процес тепер називається «інверсією Смакули».

Як пише біограф вченого Т. Жила, з 1934 по 1945 рік Олександр Смакула досліджує оптичні матеріали в одній з лабораторій фірми Карла Цейса у Гні (Німеччина). Одним з найвідоміших матеріалів, створених під час цих досліджень, став бромфторид талію. Його дотепер використовують

в інфрачервоних вікнах та призмах. Вчений також зробив вагомий внесок у створення нових оптичних кристалів. Таких як фтористий літій, фтористий натрій, а також у створення масил, які здатні витримувати високі та низькі температури.

Тоді він став професором Смакула відомий насправед своєю роботою щодо створення агітпроплекторних покриттів, які використовують в оптичних приладах. Винахід, зроблений у 1935 році, не втратив своєї актуальності дотепер. Технологія, яка збільшує ясність та контрастність оптичних систем, вважалася такою важливою для німецького уряду того часу, коли Смакула створив її, що патент класифікували як військовий секрет. Лише у 1939 році два вчених Массачусетського Технологічного інституту зробили це відомим. Донедавна навіть учні не знали про роботу Смакули.

наліг про розкриття СМДК. У липні 1983 року Олександр Смигд за добув запозичивши гроші за своїм творчістю тридцятиріччя давності відкриття, яке стало великим внеском у мистецтво фотографії. Міністр закордонних справ і в той час президент товариства фотографів Федеративної Республіки Німеччина Герхард Шредер нагородив нашого земляка премією товариства за досягнення у справі зменшення вибівання в оптичних системах. За відкриття, яке «належить до нових фундаментальних поступів, що були зроблені в технічній області цього століття». 29 травня 1986 року відомий всесвітній вшанованням швейцарський журналіст і фотограф, який вивчав історію фотографії, видав свій перший номер, який поліпшує зображення та дають можливість краще просувати лінії. Це видання зроблено Комітетом новою американською товариства журналістів фотографії.

Олександр Смакула приїхав до Союзуних Штатів Америки 1946 року. «Професор Смакула цікавився, що історію свого приїзду до Америки, — загалом професор Любомир Онушиневич, — Як американське розвідка, що він унікальний найкращих науковців у Німеччині, захопива й привнес його до Америки. Він сімнадцять працював для американського уряду у військовому форти-лабораторії в штаті Вірджинія. Був консультантом-спеціалістом з досліджень матеріалів для інфрачервоного випромінювання... Коли 1951 року професор Смакула відійшов, він зібрався повернутися до України, відійшов офіційно прибути до Америки і їздив місяць в МТІ, де й працював решту свого торгового життя».

У 1951 році Олександр Смакула почав працювати на факультеті Массачусетського Технологічного інституту на посаді асоційованого професора, йому присвоєно звання асоційованого директора лабораторії іолюміяних матеріалів, а директором лабораторії був професор Артур фон Піппель. Згодом Смакула заснував та очолює лабораторію фізики кристалів при МТІ, де створив нові технології вивчення, оцінення та вивчення кристалів. Було знайдено нове значення числа Авогадро з більшою точністю, ніж у попередніх спробах. У цій лабораторії було вивчено ідеальності у змішаних кристалах та недоліки у дисципліні (розподілі) терміну та кінетично в монокристалах.

Знову згадує американський професор Любомир Опиндєвич: «Массачусетський інститут технології — це найбільший і найбільш знайний політехнічний інститут в Америці, і бути професором у вищій школі такого рангу вважається дуже високим визнанням. Бо, повторюю, це є найпрестижніший, найзнайоміший інститут на американському континенті, один з найкращих у світі. Таке визнання дуже легко досягнути і, правду кажучи, я не знаю, чи якийсь інший українців був професором, повинним професором, у МТІ. Тільки один — Олександр Смакула. Так це було, але він не працює ніколи».

Олександр Смакула опублікував майже 80 наукових праць німецькою та англійською мовами у різних європейських та американських журналах. У 1926 році в Берліні побачила світ його монографія «Монокристали». Працюючи в МТІ, О. Смакула написав 15 технічних доповідей з питань констали.

17 травня 1983 року перестало битися серце наукового генія Олександра Смакули. Похований учений в американському місті Бостоні, у родинному склепі на місцевому цвинтарі.

Р. С. Стаття підготовлена на основі зарубіжних публікацій та матеріалів першого Смакулівського симпозіуму (Львів, 1992 р.) й міжнародної світлотехнічної конференції (Тернопіль, 1995 р.).

Гілки роду Акчиріних в Україні

Почалось все наче буденно, звичайно (як швидко ми жили до зміни): до мене звернувся нинішній предводитель Юр'янська Ялти нащадок графа Вітте з проханням знайти його родовий герб. Прохання я виконав, герб знайшов у одній бібліотеці й став відомим фахівцем у цій царині, тимчасово знайшов ще й відомості про деяких старих малярів міста.

Ті самі шляхи правили мене і до розкошу мого давнього, доброго знайомого, відомого фахівця з виноградарства, ідентифікуючи цікаві людини, творця музею виноградарства в найстарішій (1828 рік) підвалів Магараха – Ісмаїла Кирилівна, а точніше Рауфа Карімовича Аккурієв. Обдурований людини часто виявляється у кількох аспектах. Так і у нашого героя. Певен, що кожен, хто дійсно або прочитав його виноградарні образні, існені гуморістичні описання про вино, запам'ятають їх надого. Вони – це не тільки професійний, а й професійно-художній, який може бути лише в захопленні у свою справу людини. Всього він написав сім книжок і підручників. Тоді, отуте до видання наступну.

Життєвий шлях Романа Кириловича був типовим для того часу. Його батько керував делячою колонією в Іркутську, 1936 року став орденосцем, а 1937 за рішенням «трийки» його розстріляли.

Мати-педагог переездила дітей до Ташкента, де хлопчик перше побачив (1939 рік) виноград і з власної ініціативи

кінцюх виготовив своє перше вино. Потім було невчання відомому Олександрю (Таріському) інституті виноградарства, аспірантура, захист дисертації, шість років працював опориною пункті сесвітній відомому Ялтинському інституту «Магарач», а потім і він став завідувачем науково-технічного відділу. І всі ці роки — іаполігійна наукова література праця. До речі, останні роки він редагує відомі відділи відомої Книги рекордів Гіннесса.

А приводом для зустрічі стали мої пошуки його родюкоріня. Як виявилось, документально зафіксована родюкорія славетного роду Акчуріних простежується за ХVІІІ

Ліліта і починається від Мураї Акурі Адашев (1509-1570), онука якого Ізакію Акурі у царській грамоті (1575) було названо князем.

Розповіді про долю скромного, талановитого Романа Кирілового мені хотілося давно, та й інтерес до його рідного з'явився не вчора, але життя, події останніх днів і грили цей інтерес. Звісно, ядється ще про одного Акурі, про існування якого, на жаль, янітинці дізналися лише після його смерті «із засобами масової інформації» у зв'язку з смертю президента Росії Бориса Єльцина.

Хочемо проголосити це правдиве, я відразу ж зателефонував додому Роману Кирілову, щоб дізнатися чи не родичів, і отримав відповідь: «Так, родичів — їхні дідуся (оні Хасеви) були рідними братами Роману Кирілову та Роману Сулейманову кілька років тому зустрічалися в Ялті, але

Задаю, історія роду Акчуріних — гарний приклад справжньої дружби, їхнього взаєморозуміння, взаємови-

Книжковий кіоск

Книжковий кіоск

Володимир КАЧМАРЧИК,
керівник місії «Вістка миру»

**Не судімо ніко-
одне одного!**

Кожен сам за себе відповідальне перед Богом. До того ж, лише за се-
бе, а не за інших. Один з найбіль-
ших гріхів віруючих — осудити
когось, хто осудив, не може зати-
ти обставин життя тих, кого він
справляло або судить. Не знає він
внутрішніх переживань, ані
того іншого Служити, який
до йому відкрите все і особли-
ві грішні зачіпки, і розвиток людини, і її
грішні життя, і праця, і її ого-
лошення. Одним з перематів
природжених я апрошування
владарювати величезних зусиль,
але, не судимо людей, якщо не
можемо і не розуміємо ані всього

Розповідають про такий випадок із життя вірусного лінійського професора. Він приймав іспити у своєму кабінеті. Підійшов один з англійських студентів, тримаючи в одразу, як зупинив його: «Слід було взяти книгу в бібліотеці! Сидіть!» Студент підняв праву руку — і всі збачили, що з у нього немає кніги. Професор, вражений, зі змішаним на очах, кинувся до студента, кажучи: «Не знаєте цього? Чи можете ви мене пробачити?» Виною цей глибоко зворушив усіх, і навірнув студента додому.

Ніколи ви не матимете Бога в душі, якщо осуджуєте, гомість люди чекають від віруючих співчуття і любові.
суддя усім нам — Бог!
Вікио усілаа буде чистішим, якщо спочатку мн витре-
власне!

Якщо хто бажає більше пізнати волю Божу, пишіть нам. Усім бажаючим безплатно вишлемо книгу Білла Гейта «Ему нет равных». Наша місія має можливість продити заочне більшій навчанні за програмою «Еммаус».

Олександр ДОВБУШ, капітан внутрішньої служби

ЗАШМОРОГ

«В Україні в 1995 році сталося 13900 самогубств. Це більше, ніж убитих в афганській війні за всі роки».
(З повідомлення на Верховній Раді).

«... Після підняття мінімальна пенсія складає тридцять гривень, максимум — сорок дев'ять гривень відсотків шість копійок за межами матеріальності у сімдесят гривень. Про підняття платні за комунальні послуги і квартиру я вже не задугаювати...»
(З радіоінтерв'ю).

ВОНА очікує в сірому отворі дверей, куди трохи не дотягують до підлоги великими пальцями ніс, нестара ще, змучена жінка.

Знаючи, що раз по раз докинали якісь звуки, переплелися цілі голоси, проте в чомусь ізольованому від світу просторі, жили тільки вони. Шалено, замираючи або суворо дивлячись воні з фотографій на стінах. Освітлені дівчинка зникати нашішми в об'єкти, а ось вона трохи більше, серйозно дивиться в об'єкти, спокійно гордість за свою шкільну форму, ось привохла дівчина тримає розгорнутий студентський квиток, ось... Кадрички змінюють один одного — новий сімейний альбом з любов'ю розглядає жінка.

Все було, як у людей — робота, чоловік, квартира, і невеличка, проте заціпеніла, якій жили вони душа в душу. Не дав Господь дітей, зате подружжю щастя зазнали всі.

Зіграв час дні скадалися у тижні, місяці — в роки. Неблагатина дівка відірвала спочатку батьків, потім — чоловіка. Важкою скелею накладалася самотність, скупим вепром рвали душу сподоби, тож замкнулася, оточившись себе лише відчуженим рідним обличчям.

Але минав час, і вона оживила вірою у свою перспективу. О, як відрізує і гаряче полюблює її дити Зрайгомо галичанів пташенят юрбиляс воні навколо, зарочували веселими казками, що складала сама, коли з'являлася у дворі посидіти на лавочці.

... Того дня прийшла вона на пошту, бо чомусь згинула пенсія, забрала її, хотіла до магазину зайти, та погано себе відчувала, то й сі-

ла на тротуарчик — зупинку прохитати легше, ніж вору пішки.

Додому дісталася наспіву — чужому пліткою завилала тло, виснажено посміхнулася, відкриваючи сумку, а там — її грошей, її гаманця. Не згадала, як погледіла наліво — може, забула, може, хто знайшов?

Розпач мариних пошуків блискавкою ударив у голову — вкрані. В уяві виринуло напівпоказані життєві останні роки, в серці постали образи і відчай. Дорога додому підказала рішення.

Зачинивши на ключі двері, почала готуватися. Оглядаючи чисту білизну, витягуючи міну мітку. Потім розкідала на підлогу божевільним напямом свої похвалений і металеві шпильку, диплом із відзнакою, цілу купу різних грамот з роботи, кілька нагород і, насамкінець, дві книжки з ошанної каси. Посиділа відпочиваючи, загдукути минуло.

За ніччю сідало сонце. Заквапілася, злякавшись темряви, вибрала мійний стілець, зайзавала зашморгу, стала і, глибоко відхиливши востаннє, ринула в товстулу опору...

Через кілька тижнів добилися сили зробити дустовий кордон перед її порогом для чорних сторінок, дуже схожих на трутників хробаки, що через місяць виснажилися божом, що зайшов погиріти до під'їзду, відчув дуже знайомий специфічний запах і позачинив в мільдо...

Судіський хлопчина, який доводило пам'ятати всі казки, незажаючи на протести батьків, змизнував у квартиру, а потім відшукав місце трупа, що з підвалі, змішаного з хахом, довго відшукав скріп піпярину у матовому склі в чорний слід на її шні, що згодом розповість про це людям...

Чернівці.

3 пошти

Дивне перевиробництво

Скільки промов, заяв, обіцянок почути ми про неохочість винесення агропродовольчого комплексу з кризи! Але навіщо вилучити, коли вже сьогодні маємо перевиробництво сільськогосподарської продукції?

Ось живий приклад: у 1995 році я не зміг продати три центри картоплі і двадцять кілограмів часнику. Картоплю до осені варив курям, а часник вкинувши на смітник.

Далі. Виростив тридцять кроликів, умовив директора заготконтори забрати їх за самим величезну ціну. Більшу частину одержаних грошей віддав за ветеринарну повку. Тільки із дня за боргом, тож транспортні витрати перевищили одержану суму. Ось комерція!

На власні очі бачив, як мій сусід спалював кроличі шкурки з цієї самої причини. Навіть ми хилимо в шухаб.

Цього року маю на продаж картоплю, цибулю, сухофрукти. Але їх ніхто не купує.

Через те кролі знімалися, часнику посидів тільки для себе. І картоплі, мабуть, посадила лише для власних потреб. Виношую думку, на який від посівів площі городу чи не вилізати фонти, а навколо нього тамтіндачнич — для власного культурного відпочинку? Бо — перевиробництво.

Але якесь воно дивне, не перевиробництво. Бо з чимось час уні в школах неперитиють від недоїдані, дитячі садки вимагають

від батьків приносити з дому продукти для дітей. Те саме і в лікарнях. Отже, продукти потрібні!

Як тут же пригадати минулі часи? Тоді по селах працювали заготівельні пункти, будь-яка бабуса могла продати врожай зі свого салотору, не виходячи від власної прибаби.

Що з нами відбувається тепер? А ось що: ми дожилися до повного беззалади та беззалади. Наоборали депутатів-балачаних різних рівнів, а розпоряджались і підняли за виконанню нікому. Так і живемо.

З повагою

Іван ПОЛТАВЕЦЬ.

Лепські Київської області.

Така допомога безплатна медицина

ЗУСТРІЛИСЯ дві жінки.

Яка доволі не бачилася, а в такій випадку, як ви самі розумієте, поговорити про що. Ось що одна з них розповіла, а сесійку їхньої розмови зовсім випадково стала і я.

З пучотого

... Учорі мені зробили потанго — всередині все боліло і пекло, дихати ставало все важче, нагадували про себе каміни в жовному мікурі. Вроже картала себе за те, що титну з операшко. Подумки пронаваля з життям, а «швидка» все не казала. Нарешті дождавшись давіку у дворі, люди в білих халатах, як небесні ангели, стали переді мною і за кілька хвилин машинна з «мигалочко» уже мчала мене до лікарні.

Операшко треба було робити негайно. Так вважали лікарі з «швидкої», але в лікарні, куди мене привезли, мали свою думку про це. Спочатку дали якісь ліки, бої тріхми вухами і про мене «забули». Я намагалася заговорити з лікарем за операшко, але йому все було ніколи. Хтось із медперсоналу сказав мені, що треба готуватися до операшко, але для цього необхідно принести з собою: чотири простирала, чотири нові халати, чотири пензлячки, п'ятдесят мистрів марлі, двадцять унавожок стерильних бінтів, шпирки, крапельницю, медперсоналом, усе те, чим хворого че донадався забезпечувати в кожній лікарні.

Наступного дня чоловік приніс усе необхідне, а крім цього поклав у кишеню лікарського халата п'ятдесят доларів. Лікар сказав, щоб я готувалася до операшко. Кілька днів я не відбилася з сил, а операшко все відкладало. Не могла зрозуміти, чому кри, але доки мені не підказали, що вартість операшко не п'ятдесят, а сто п'ятдесят доларів — отже, треба доплатити ще сто доларів. На другий день чоловік привізши свою помилку і додав до кишені лікарського халата сто доларів.

І ось настав дождающийся день. Мені знавлялося, що всі операшко починають робити вранішньої пори, а за мною прийшли одні з пів на шосту вечора. Перед ним медперсонал добре пообідав. Може, в когось був день народження, може, хтось вини-сувався і пригостив лікарів коньяком — не знаю. А може, у них значив халат — для хоробрості перед операшкою.

Ті, яким не мала права обурюватися, була згодна на все, аби тільки швидше позбутися того дикого болю, який мене мучив.

Ти, любно, думала, що всі одягнутися в і халати, що чоловік приніс, а лікаря зустріли моїми новими простиралами і сповили, як дитину, в марлю? Помилувалися, були ніякі, не першої сікості, халатах, ліжко застелене не могою білизною, а на собі після операшко я виявила вузеньку операшку, що закліпала шов.

Скільки тривала операшко — не знаю, але за цей час я померла. Я бачила згорі своє розпростерте тіло, яке безпорадно пекло на операшковому столі і йому було дуже важко. Болю я не відчувала, тільки було прикро, що не потрапила до лікарні, а в своїй ріднині, з чоловіком, з дітьми і друзями. І я весь час хотіла повернутися, хоч мені там було дуже добре, а я там не вийшла, на величмі у яких пошукх. Біля мого перушогоного тіла метушилися люди в білих, носили кишені пошукх, але мені було до цього все байдуже. Рамтом я відчула якійсь повторюх і ніби опустилася з однієї халати на іншу, а потім не вийшла, це і побачила перед собою дві савки. Намагаючись дотягнутися до них, простягла руки, відхнула повітря, розплющила очі... і побачила перед собою лікаря та медсестру, яких міжно принала за руки.

Дякую, слава Богу, не помилюся.

Думала до тими в реанімаційній палаті. «Слава Богу, — подумала і я, — жива». А знавлялося, що вже не повернуся сюди. Але чомусь ніхто, крім мене, не радив мого повернення до життя, ніхто з медперсоналу не поспішав до мене, пропонуючи свої послуги. Я вже не дивувалася, бо добре знала «правила пошукх» в цій лікарні, а чоловік забезпечиво приніс мені «ларіньх» грошей — без них не піднісуть судно і не зроблять укол. За все треба платити, і тільки тоді підійде санітарка чи медсестра, коли випенено, що й ї у кишеню поклавуть шов.

Скінчилася це тим, що коли мене випустили додому, в районній поліклініці в хирургічному кабінеті мене пошукхали шов, що вже почав гнітяться, а далі робили перез'язки, не вимагаючи за це ніякої платні. І ледве я вмовила зняти до чаю корубу шукеро...

Я вступалася в розмову і думала, що й могло б не бути, якби лише «безплатна» медицина офіційно оповідала в ксені, а не в лікарській кишені. Стужно ніяк з медіаментами, з кваліфікованими фахівцями, всі це розуміють, але згора в до-рощі, і хто має змогу, той шукає доброго лікаря за гарні гроші. А на робити, коли грошей немає, а наша «безплатна» медицина така дороща?

Може, і справді зробити її однакою платною для всіх?

Заліська

Марія ДАВІДЕНКО.

Загальнонаціональна правова газета Юридичний вісник України

— це світ інформації через призму законів!
Факхо — для юристів
Дохляючи — для всіх громадян
Дохляючи газету можна в будь-якому поштовоу відділенні.
Усі переплатники «ЮВ» мають право нагород отримати в поштарному відділенні Юридичної інформаційної компанії, оскільки — якщо переплатити газету на два місяці, два — якщо на чотири місяці і три — якщо переплатити «ЮВ» на

шість місяців. Тематика книг найактуальніша: «Житло — власність наліва. У запитаннях та відповідах», «Закони і праця. У запитаннях та відповідах» і «Закони операції з валютою. У запитаннях та відповідах». Інформація — п'ять гривень. Редакція сповіщає, що читачі «ЮВ» наажено оцінять ці подарунки. Вартість переплатити газету на півріччя — 34 грн. 80 коп. Переплатити ішхек 33787.

МЕНЕ так званих, що якби навіть Господь Бог закликав у Ефіопі Трейтку і спілкув: «Милого, що ти жешеш і про що думати на цім світі?», — Микола Володимирович відповів ба: «Прот релігійності, що десь там, в Африці, є така «таємність!» Можливо, Всесвітність поможеш б і од даної перможності, але куди дописишся — зовсім варто вжити в Трейтку, — отже, ми не можемо бути переможени, так відбудується щось, для нинішніх часів великі важливі і показові. Трейтку 41 рік, він директор українсько-німецького ЦНТ — це перший український технологічний університет, який в Україні вперше уніфікує сучасної техніки на технологію. Втім, на буді чотирих передусім технологія мислення і поведінки таких, як Трейтку».

Про Третяка напівлісаних він був завором Білоцерківського райкому КПРС, а коли партія розпалася, він (Т) разом створив районну парторганізацію і його навіть обрали секретарем. Все, звісно, було прозінцаном, але Третяк не хотів бути першим серед перших лідерів, відомілих тільки і порадний, у якого завжди досколілі — совість, у «тієї» системи став би вже знавний чоловіком. Та він і без того мав багу — «Агрос» і не міг не бути першим серед перших лідерів, і тому скрізь шав, «сього» з фірмою співробітничали 350 господарств у чотирнадцяти областях. «Агрос» відрізнявся від подібних фірм тим, що не просто продав їм зерно, а навчав, як його вирощувати, як збирати, як зберігати, віднайти вживаність (іннод) відомості, що виноситься продукт і навіть бере на себе його реалізацію. І ми не займаємося чистою комерцією, вся наша комерція — це навчання, це розробка технологій, це створення фірми, продає когось іншого комерційно, але разом з когось і зоробляє на цей когось. Зернувати не затримують. Але асоціація сільськогосподарських машин (Білоцерківська) зумула розрахувати, що «Агрос» не може бути першим серед перших лідерів, а тому на клуб, церкву, газифікацію і тому поби розішкі. Це не чудо, просто «Агрос» доводить іспітні іспитування сільського господарства і не є першим серед перших лідерів.

Третяк, до речі, ще числячись в Компартії, але якби партія мала чл. розбіратися з його ідеологією, Третяк вигнали б, незважаючи на всю його порядність. Бо він — не революціонер, у нього зовсім іншіш дор — дар розумний, притому власної, не вичитаної, оцінки реальних речей і людей. Він, приміром, каже: «Усі люди — хороші». — «Як? Це говорить він, маючи справу з розваленням сільським господарством і з живими вивуццями того розвалу!» — Так, — каже

ніж, — але хто має право їх звинувачувати? Президент? Парламент? Хай спростує створені умови, за яких ці люди могли б бути господарями. Адже нині голові когоспів такі ж безправні в господарюванні, як і при соціалізмі. Парадокс мнє допомагає одному когоспіві власні плани впровадити, але розриваються з ними інші плани, бо є державно-збиркове господарство. Тим часом когоспіві не дозволяють нічого змінити з асоціативним робітником когоспів, когоспіві може забанкрутувати, а голова — ні. Це абсурд, треба міняти систему господарської відповідальності. — «Але для цього доведеться зробити змагу товаром!» — «Я не бачу в цьому нічого страшного».

[illegible]

У нього неспечиво запитувати про мету життя — обов'язково навариться на відповідь: «Рентабельність». Втім, якщо придиратися, то «рентабельність» для Третьяка — не лише економічний, а й стичний термін. Це у нього шось на зразок виправдання зусиль і таланту. Він каже: «Гріх — не використати можливості, які ми маємо. Або використувати їх не так, як слід. Тому я хочу, щоб мої діти мали хорошу освіту, яка б тримала їх на світі не лише в матеріальному, а й у моральному плані».

Бізнесменом Третьяк себе не вважає, оскільки фірма не його власна, генеральним директором тут він працює

за угодою. «І взагалі, я не роблю гроші, я їх просто заробляю». Як він взагалі ставиться до багатства? Мільйонером стає як правило дурень, і то — один з тисяч, але стає дуже швидко, за рік-два. Чому? Бо тільки дурень дадуть на безвідплатний ризик. Розумний спершу візьметься за розрахунок...»

Повертаємося до теми «добрих людей» — чи справді їм важке всім саме таким. Кажеш йому: «Але ж добріх людей — це ভালো!», — «Я так не думаю. По-перше, ভালো — це платити добром за добро. А по-друге, добрі люди — це обов'язково розумні на людях, самі собі ніс. Крім того, давати не платити добро людині з тупцю, котра дозволяє і собі й іншим добру людині з тупцю!»

[illegible]

... У школі, окрім математики, він любив історію й навіть хотів вступати на істфак. Мні трохи шкода, що Третяк цього не зробив — некої «юнктури» істориків у нас ще менше, ніж тверезомислячих генеральних директорів.

Біла Церква — Київ.

Фого Юрія ВЕНГЕРЕША.

Тетяна НАЗАРОВА: Якщо фальшивиш у житті,
то на сцені тобі вже ніхто не повірить...

НАРОДНУ артистську Україну Тетяну Назарову театри знають за головними ролями у виставах театру імені Лесі Українки «Запрошення до замку», «Школа скандалу», «Гойбеле і її демон», а також «Коли інші непристойні», яку вона зіграла у театрі «Сузір'я». Преса на всі її роботи суцільно позитивна, що створює їй імідж цілком щасливої людини, яка має безпроблемне життя.

—Таню, у вас справді жодних проблем і клопотів?..

—Думаю, безхмарного життя не має ніхто. Доля досі була прихильною до мене: без особливих зусиль вступила до театрального інституту, по закінченні одержала запрошення до такого чудового театру, маю ціка-

ні ролі. Але ж за мене це ніхто не робив, не приніс на блюдечку з голу-бовою облямівкою. А якщо врахувати, що я — людина, яка постійно сумнівається, може, навіть занадто, то уявіть, скільки доводиться працювати

— Але є що пожити: кажуть, що режисер «на вас» робить аистави. Зокрема, «Школу скандалу».

— На мене?.. Я так не можу сказа-
ти. Михайло Юрійович Резникович
давно хотів поставити цю виставу.

Це була виношена і жадава ідея. Інша справа, він вважав, що я можу грати цю роль, хоч сама в це мало вірила. П'єсу «Школа скандалу» не

рим на сцені, треба себе зберегти. Якщо починаєш фальшивити у житті, то на сцені тобі вже ніхто не повірить.

—Таню, у вас є можливість бути простою красивою дружиною, не працювати, не нервувати, без чого вашу професію неможливо уявити?

— Можливість є. Але яким би нудним було таке життя! А мені подобається нескінченна біганина й метушня. Не уявлю, як би без цього обходилася. На мене навалюється дедалі більше роботи. Мені це подо-

—Ви можете самі себе утримувати
матеріально?

— Так. І непогано. Звичайно, моя зарплата в театрі невисока і її часом затримують. Але я багато працюю: концерти, конкурси, гастролі. За один проведений концерт одержую, буває, більше, ніж за місяць у театрі.

— Це для заробітку?
— І для заробітку, і для задоволення.

—Ваша робота у 26-серійному телевізійному фільмі «Роксолана» —

— Мабуть, е ще й третє: це було

надзвичайно цікаво. Коли режисер Ніберідзе запропонував мені роль

матері султана, свекрухи головної героїні, то н довго не погоджувала-

справлюся з роллю, бо моя героїня старша від мене за віком. Але зрештою особистість цієї жінки, яка протягом усього життя боролася з улюбленою дружиною свого сина, захопила мене. І я спробувала повернути роль іншою грацією: зрозуміти і внутрішньо виправдати її. Бо вона була не лише злою свекрухою. У її вчинках з своя внутрішня правда. Сподіваюся, що це мені вдалося.

Незабаром фільм вийде на екран, і щось виправити в ньому вже не мож-
нв. І це жахливо.

—Ви перебільшуйте?
—Може, але однак це жахливо.
—Після виходу фільму почуватиметеся ще впевненіше?

— Таю, а що вам хочеться здійснити? Ну, таке, без чого просто не обійтись?

—Хочу багато зіграти. А конкретно — хорошу, справжню драматургію, яка б змушувала дотягуватися до неї. І так — до кінця своїх днів.

А ще мрію про дім. За містом. Щоб уранці проснутися — і босоніж по росі, щоб у дворі бігала кішка, а на ганку цвірінкали горобці.

Власний дім — це зовсім інше сві-
тосприйняття. Людина повинна жити
не на 14 поверсі, ні між небом і зем-
лею, а на землі.

Всеукраїнського акціонерного банку

Інформація про одинадцятий випуск акцій

I. Характеристика емітента

1.1. Всеукраїнський акціонерний банк (ВА банк) як акціонерне товариство відкритого типу зареєстровано Національним банком України 2 липня 1992 року, реєстраційний № 120.

1.2. Місце розташування банку: 254119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5.

1.3. Метою діяльності банку є одержання прибутку шляхом фінансового об'єднання зусиль підприємницьких структур у справі розвитку ринкових відносин, підтримки підприємств, що ґрунтуються на недержавних формах власності, поширення приватного бізнесу, а також міжнародна банківська діяльність.

1.4. Предметом діяльності банку є кредитування суб'єктів господарської діяльності, залучення коштів підприємств, організацій і населення, касове та розрахункове обслуговування, виконання валютних та інших банківських операцій, перебігачинням чинним законодавством.

1.5. Банаси та фінансові звіти за два останні роки було перевірено незалежними міжнародними аудиторськими фірмами «Артур Андерсен». За результатами перевірки надано підтвердження, що фінансова звітність достовірно і повно подає фінансову інформацію згідно з нормативними вимогами до організації бухгалтерського даїку та звітності в Україні.

1.6. Сплавний сповна статутний фонд банку на момент оголошення емісії становить 6 323 926 гривень.

1.7. Найвищим органом управління банку є загальні збори акціонерів. Рада банку здійснює контроль за діяльністю правління банку. Правління є виконавчим органом, який здійснює керування поточною діяльністю банку.

Голова правління — Володимир Тарас Костянтинівна. Має вищу економічну освіту. Загальний стаж роботи — 30 років, із них 23 роки в банківській системі. Головний бухгалтер — Панова Катерина Михайлівна. Має вищу освіту за фахом «бухгалтерський облік». Стаж роботи в банківській системі — 18 років.

1.8. Чисельність працівників банку на 10.10.96 р. становила 465 осіб.

II. Опис ділової активності

2.1. Основа політики банку — надійність і прибутковість, розширення спектра надання банківських послуг для юридичних і фізичних осіб.

2.2. Національним банком України 12 березня 1996-року видано ліцензію № 35 на право здійснення 29 видів банківських операцій, в тому числі проведення операцій з валютними цінностями на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Бухгалтерський баланс банку

за станом на	01.01.94	01.01.95	01.01.96	01.10.96
однієї	млн. грн.	млн. грн.	млн. грн.	гривні
Актив:				
1. Каса і кореспондент у НБУ	11220	115657	155747	5812063
2. Кореспондент у інших банках	258	11993	80760	1381741
3. Кореспондент у інших банках	19804	28353	70714	1518293
4. Кошти, кредити, депозити	—	335740	44280	744280
5. Кошти, кредити, депозити	—	640	212	2195403
6. Ост. засоби на балансовому рахунок	7392	—	463917	8427996
7. Дебіторн.	2393	17278	525675	31233538
8. Дебіторн. в н.в. валют.	—	65775	162788	10417781
9. Інші активи	6998	214338	1463917	8427996
10. Збитки	—	—	—	—
Баланс:	47995	118895	7475568	106651561
Пасив:				
1. Статутний фонд	8107	33030	179058	6323926
2. Резервний фонд	190	—	—	891957
3. Інші фонди банку	1907	47131	527202	1518293
4. Кореспондент у інших банках	—	9449	190105	3303325
5. Кошти, кредити, депозити	—	8817	—	65564
6. Депозити кор. осіб у н.в. валют.	15578	14464	384255	2554172
7. Вкладн. грош. засоби у н.в. валют.	4060	112439	312093	8208280
8. Депозити в н.в. валют.	—	—	1620168	10417781
9. Міжбанк. кредит	—	36830	458961	9931352
10. Кредиторн.	523	6060	374767	27738906
11. Міжбанк. депозит	—	—	17175	10417781
12. Інші пасиви	—	5567	422811	2667478
13. Прибуток	40079	120769	1120600	4895757
Баланс:	47995	118895	7475568	106651561

Баланс: 47995 118895 7475568 106651561

2.3. ВА банк має дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів (дозвіл № 88 від 12 березня 1993 р.).

2.4. Банк видано дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії (дозвіл № 16 від 10 червня 1994 р.).

2.5. ВА банк видано ліцензію Фонду державного майна України на здійснення посередницької діяльності з приватизаційними паперами (ліцензія № 14 від 20 серпня 1996 р.).

2.6. Банк отримав дозвіл на ведення реєстру власників іменних цінних паперів (№ 77-р від 20 вересня 1996 р.).

2.7. ВА банк є членом Асоціації комерційних банків України, Асоціації кобанківського союзу, акціонером Української фондової біржі, членом Української міжбанківської валютної біржі, членом Міжнародного трейдінг-клубу.

2.8. ВА банк отримав високу оцінку за свою роботу і почесний приз міжнародної організації «Euromarket Award-1995» за поданням Європейського центру досліджень ринку (ЕВРС).

2.9. Банк отримав доступ до кредитних ліній Європейського банку реконструкції та розвитку для малих та середніх приватних підприємств.

2.10. На час прийняття рішення про емісію економічних санкцій органами державного управління, суд і державний арбітраж на банк не накладали.

III. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Одним з основних завдань ВА банку в 1997 р. є доведення рівня статутного фонду з м.л. ЕКО. Рішення про черговий (одинадцятий) випуск акцій ВА банку прийнято загальними зборами акціонерів (протокол № 16 від 28 червня 1996 р.) і доповнено на засіданні ради банку (протокол № 35 від 1 жовтня 1996 р.).

3.2. Одержані від випуску акцій фінансові ресурси буде використано на розширення спектра банківських послуг і збільшення статутного фонду.

3.3. Загальний обсяг одинадцяти емісії акцій становить 3 100 000 (три мільйони сто тисяч) гривень і поділений на:

1 000 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна на загальну суму 1 000 000 гривень;

2 100 000 простих акцій на пред'явля, номінальною вартістю 1 гривня кожна на загальну суму 2 100 000 гривень.

3.4. Статутний фонд після завершення продажу акцій становитиме 9 423 926 гривень.

Першочергове право передлати акцій одинадцяті емісії надається акціонерам, співробітникам банку, постійним клієнтам банку.

Для акціонерів і потенційних акціонерів, які купують пакети акцій, передбачено систему знижок згідно з правилами передлати акцій, що затверджуються радою банку.

3.5. Початок емісії — 24 грудня 1996 року.

Закінчення емісії — 24 червня 1997 року.

Після закінчення вказаного строку передлати припиняється. Якщо до того часу не вдалося покрити 60 відсотків акцій, емісія вважається не здійсненою. Особам, які передлатили акції, повертаються внесені суми, а умови не пінніеся як через 30 днів.

3.6. Якщо протягом встановленого терміну передлати пі фактичний обсяг перевищить заплановану суму емісії, реєстрації підлягає фактичний обсяг передлати.

3.7. Акціонери ВА банку мають право:

на частину прибутку у вигляді дивідендів, що їх нараховують відповідно до положення про акції ВА банку; самостійно продавати, передлати, а також заповнювати акції.

Особа, на користь якої віднахують прості іменні акції, набуває права власності з моменту внесення відповідних змін до реєстру власників іменних акцій ВА банку. У разі відчуження простих акцій на пред'явля права власності новий акціонер набуває з часу перелання йому сертифіката акцій.

3.8. Кожна акція ВА банку має право одного голосу на загальних зборах акціонерів.

3.9. Оплата вартості акцій в національній валюті здійснюється шляхом укладання договору про передлату на придбання акцій.

3.10. Перед укладанням договору про передлату акцій юридичні і фізичні особи надають банку документи, передбачені чинним законодавством.

3.11. Мінімальна кількість простих іменних акцій, передпачуваних одним акціонером:

для фізичних осіб — 10 штук; для юридичних осіб — 300 штук.

Передлати простих акцій на пред'явля здійснюється пакетами, кратним 1000 штук для юридичних осіб.

3.12. Акції реалізують за ціною, яка формується на підставі попиту і пропозиції.

3.13. На загальну суму придбання іменних акцій банк видає акціонерам сертифікат акцій після занесення Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку даних емісії акцій до загального реєстру випуску цінних паперів.

3.14. Нарухаження дивідендів здійснюються згідно з положеннями про акції ВА банку. Іх виплату можуть проводити одним із таких шляхів:

заручанням на розрахунковий рахунок акціонера;

заручанням на вклад у ВА банку; через установи банків України; через відділення зв'язку України; через розповсюджені акцій ВА банку.

Оплата послуг установ банків, віділен зв'язку і компаній здійснюється за рахунок акціонера за відповідними чинними тарифами на віділення дивідендів.

IV. Дані про попередні емісії

4.1. Раніше випущені в обіг акції банку — прості іменні, розміщено їх

серед 1260 акціонерів, із яких 37 юридичних та 1223 фізичних осіб.

4.2. Попередні десять емісій банку проводили протягом 1992—1996 рр. шляхом випуску простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна в обсязі 6 323 926 акцій загальною номінальною вартістю 6 323 926 гривень.

4.3. Першу емісію проведено шляхом випуску 414 простих акцій на пред'явля, всього на суму 414 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 100 000 грн. кожна, всього на суму 41,4 млн. грн.

4.4. Другу емісію проведено шляхом випуску 138 простих акцій на пред'явля, всього на суму 13,8 млн. грн. Статутний фонд було збільшено до 55,2 млн. грн.

4.5. Третю емісію проведено шляхом випуску 256 простих акцій на пред'явля, всього на суму 25,6 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 80,8 млн. грн.

4.6. Четверту емісію проведено шляхом випуску 2 950 простих акцій на пред'явля, всього на суму 295 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 375,8 млн. грн.

4.7. П'яту емісію проведено шляхом випуску 6 905 простих акцій на пред'явля, всього на суму 690,5 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 1 066,3 млн. грн.

4.8. Шосту емісію проведено шляхом випуску 70 409 простих акцій на пред'явля, всього на суму 7 040,9 млн. грн.

На виконання вимоги Національного банку України акції банку на пред'явля імісії емісії і всіх попередніх замінено на прості іменні акції (рішення загальних зборів акціонерів банку від 9.11.1993 р., протокол № 7). Статутний фонд було збільшено до 8 107,2 млн. грн.

4.9. Сьому емісію проведено шляхом випуску 141 580 простих іменних акцій, всього на суму 14 158 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 22 295,2 млн. грн.

4.10. Восьму емісію проведено шляхом випуску 349 449 простих іменних акцій, всього на суму 34 944,9 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 57 240,1 млн. грн.

4.11. Дев'яту емісію проведено шляхом випуску 1 218 180 простих іменних акцій, всього на суму 121 818 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 179 058,1 млн. грн.

4.12. Десяту емісію проведено шляхом випуску 4 533 345 простих іменних акцій, всього на суму 453 334,5 млн. грн. Статутний фонд збільшено до 632 392,6 млн. грн.

4.13. Із випущених в обіг 6 323 926 акцій у власності керівників правління банку перебуває 5 414 акцій, або 0,855 відсотка загальної емісії.

4.14. Передлати акції одинадцяті емісії здійснюватиметься:

у головний торговель банк за адресою: 254119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5, тел. (044) 219-31-69;

у філіал ВА банку:

м. Київ, вул. Паліївська, 4-8, тел. 219-19-31;

м. Київ, вул. Вереснева, 26/28, тел. 519-95-70;

м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, 6, тел. 70-02-99;

м. Львів, вул. Драгоманова, 18, тел. 27-14-77;

м. Львів, вул. Шевченка, 21, тел. 36-40-19;

м. Івано-Франківськ, вул. С. Бандери, 1, тел. 2-57-12;

м. Збараж Тернопільської обл., вул. Грушевського, 153, тел. 2-62-47.

V. Чинники ризику

5.1. Недосконалість законодавства з оподаткування результатів економічної діяльності.

5.2. Непрогнозованість і нестабільність економічної ситуації в Україні.

5.3. Встановлення жорсткіших економічних нормативів.

5.4. Інші фінансово-мажорні обставини.

БЕСПЛАТНО! + ШИКАРНИ!

ПОДКЛЮЧЕНИЕ К СОВОВОЙ СЕТИ ЦЕНЫ НА ТЕРМИНАЛЫ

Українська
Мобільна
СвязьУкраїнська
Mobile
Communications

модель	старая цена	новая цена
NOKIA-720	972	739
MAXON	720	529
MOTOROLA	734	636

С 16 ПО 31 ДЕКАБРЯ

253002, г. Киев,
ул. Луначарского, 16/4.
Тел. (044) 517-28-38

ЗИМНИЕ ВІДПОВІДСКИ

Інформація про п'яту емісію акцій акціонерно-комерційного банку «Золоті ворота», м. Харків

I. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Золоті ворота» зареєстровано 18 серпня 1993 року Національним банком України (реєстраційний № 193) як акціонерне товариство відкритого типу (скорочено АКБ «Золоті ворота»). Другу редакцію Статуту зареєстровано Національним банком України 2 серпня 1996 року. Згідно до Статуту АКБ «Золоті ворота» зареєстровано 11 листопада 1996 року.

Місцезахоронення банку: 310166, Харків, пр. Леніна, 36. Відповідно до Статуту банк здійснює:

- залучення та розміщення грошових вкладів та кредитів;
- здійснення розрахунків за дорученням клієнтів, банків-кореспондентів та їх касове обслуговування;
- ведення рахунку клієнтів і банків-кореспондентів;
- фінансування капітальних вкладень за дорученням власників або розпорядників інвестиційних коштів;
- випуск платіжних документів і цінних паперів (чеків, акредитивів, акцій, облигацій, векселів тощо);
- купівлю, продаж і зберігання платіжних документів, цінних паперів, а також операції з ними;
- видачу поручителів, гарантії та інших зобов'язань за грошової форми;
- придбання права виногом за поставкою товарів і надання послуг, прийняття ризику виконання таких виногом та інкасацію цих виногом (факторинг);
- придбання власним коштом засобів виробництва для передачі їх в оренду (лізинг);
- довірчі операції (залучення та розміщення коштів, управління цінними паперами та інш.) за дорученням клієнтів;

Баланс банку на 01.10.1996 р. в тис. грн.	п.п.
АКТИВ	Сума
1. Каса	216,0
2. Корисливий банків	332,0
3. Кредити надані	3398,0
4. Цінні папери, куповані банком	324,0
5. Вукалі, споруд та інші осн. кошти	231,0
6. Інші активи	112,0
7. Віднесені кошти за рахунок прибутку банку	1510,0
Баланс	5821,0

— надання консультаційних послуг;
— проведення операцій з касового виконання державного бюджету за дорученням Національного банку України;

— на підставі ліцензії Національного банку України здійснення операцій з іноземною валютою та монетарними металами;

— здійснення інших банківських операцій з дозволу Національного банку України.
У своїй діяльності банк діє на підставі законів України «Про банки і банківську діяльність», «Про господарські товариства», «Про цінні папери і фондову біржу», інших законодавчих актів України, нормативних актів Національного банку України і Статуту банку.

Банк має дозвіл № 66 Міністерства фінансів України на проведення діяльності як депозитарія інвестиційного фонду або інвестиційної компанії і ліцензію № 112 Національного банку України на право здійснення операцій з валютними цінностями.

Банк дотримується встановлених Національним банком економічних нормативів. Банк не має простроченої заборгованості перед кредиторами та бюджетом.

Бухгалтерський баланс і розрахунок фінансових результатів за 1993, 1994, 1995 роки засвідчені аудиторською фірмою «Стар» (сертифікат серії Б № 23 виданий за рішенням Аудиторської палати України 28.04.94 р., ліцензія № 127 від 14.04.94 р.).

Раніше випущені в обіг акції 1-ї, 2-ї, 3-ї та 4-ї емісії у розмірі 2 150 000 (два мільйони сто п'ятдесят тисяч) грн. розміщено та сплачено акціонерами повністю. З них прості іменні акції першої емісії номінальною вартістю 1 гривня в кількості 5 000 (п'ять тисяч) штук на суму 5 000 (п'ять тисяч) гривень;

45 829 (сорок п'ять тисяч вісімсот двадцять дев'ять) штук простих іменних акцій другої

ПАСИВ	Сума
1. Статутний фонд	2150,0
2. Фонди банку	814,0
3. Кошти на розрахуноків рахунок	505,0
4. Вукалі та депозити	704,0
5. Прибуток	1510,0
6. Інші пасиви	138,0
Баланс	5821,0

емісії на суму 45 829 (сорок п'ять тисяч вісімсот двадцять дев'ять) гривень;

949 171 (дев'ятьсот сорок дев'ять тисяч сто сімдесят одна) іменна акція третьої емісії на суму 949 171 (дев'ятьсот сорок дев'ять тисяч сто сімдесят одна) гривень, з них 100 000 (сто тисяч) привілеєваних акцій на суму 100 000 (сто тисяч) гривень;

1 150 000 (одні мільйон сто п'ятдесят тисяч) іменних акцій четвертої емісії на суму 1 150 000 (одні мільйон сто п'ятдесят тисяч) гривень, з них 115 000 (сто п'ятнадцять тисяч) привілеєваних акцій на суму 115 000 (сто п'ятнадцять тисяч) гривень.

Чисельність службовців банку за станом на 01.10.96 р. становила 38 осіб. Вищим органом управління банку є Загальні збори акціонерів. Голова ради банку — Кузнецов Яків Михайлович. Голова правління — Мещанінов Сілава Габрієлія, освіта вища економічна, стаж роботи — 27 років. Головний бухгалтер — Бестік Ніна Михайлівна, освіта середня спеціальна, стаж роботи — 35 років.

II. Дані про порядок емісії цінних паперів

Рішення про збільшення статутного фонду банку прийняте на загальних зборах акціонерів АКБ «Золоті ворота» (протокол № 4 від 5 жовтня 1996 року).

Метою збільшення статутного фонду банку є аконання передбачених статуту фонду, збільшення обсягу банківських операцій.

Загальний обсяг п'ятої емісії — 650 000 (шістсот п'ятдесят тисяч) гривень, при цьому випускається 650 000 (шістсот п'ятдесят тисяч) акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня.

Банк випускає такі види акцій:

— прості іменні акції для юридичних та фізичних осіб номінальною вартістю 1 грн, кожна з яких в кількості 585 000 штук на суму 585 000 (п'ятсот вісімдесят п'ять тисяч) гривень;

— привілеєвані іменні акції номінальною вартістю 1 гривня кожна в кількості 65 000 штук на суму 65 000 (шістдесят п'ять тисяч) гривень.

Емісія здійснюватиметься серією 05 під номером 000001 — 650 000.

П'ята емісія проводиться з 25 грудня 1996 року по 25 червня 1997 року.

Власники привілеєваних акцій мають право: — на одержання фіксованих дивідендів в установленні Загальними зборами акціонерів розмірах розмірів від номінальної вартості акцій;

— на переважність під час розділу майна банку в разі його ліквідації.

Акціонери — власники простих іменних акцій мають право: — на участь в управлінні банком;

— на одержання дивідендів в установленні Загальними зборами акціонерів розмірах розмірів від номінальної вартості акцій;

— на участь у поділі майна банку в разі його ліквідації.

Акціонери мають право зобов'язати відкуплення (продаж, подарунок, обмін), відплатити та заставити акції.

Акції розповсюджують серед юридичних та фізичних осіб за відкритою перепродажу.

Популю акцій зобов'язані сплатити поточну курсову вартість у грошових одиницях, що мають обіг на території України.

Для придбання акцій юридичним особам необхідно надати банку баланс та аудиторську довідку про джерела та наявність коштів, за рахунок яких купуватимуться акції.

Обіг акцій фіксується в книзі реєстрації, що її веде банк.

Дивіденди по акціях нараховуються та сплачуються в терміни та у розмірах, встановлених Загальними зборами акціонерів. Операції депонування та виплата доходів здійснюються за адресою банку.

Банк видає купці на загальну суму акцій сертифікат.

Питання віднесення розміру фактичної переплати від загальної виплати на зборів акціонерів.

III. Чинники ризику

Приймаючи рішення про придбання акцій АКБ «Золоті ворота» п'ятою випуску, акціонери мають брати до уваги нестабільність економічної ситуації в країні та можливість зміни податкового та банківського законодавства, інші фактори ризику обставини.

Придбати акції банку «Золоті ворота» можна за адресою: Харків, 310166, пр. Леніна, 36, тел. (0572) 32-22-28.

Голова правління С. МЕЩАНІНОВА.

ПРЕДСТАВЛЯТИ Віктора Банишкова читачам не тільки в ефірі, а й в друку. Людина він дуже відома: заслужений майстер спорту, заслужений тренер України, чемпіон СРСР 1967–1968 років, триразовий володар Кубка країни. Болівійців зі стажем пам'ятати, як він успішно захищав ворота київського «Динамо» збірної СРСР (1972 року був виставлений на аукціон торговельної країни), брав участь у чемпіонаті світу 1966 року (у складі союзнот збірної зіграв 14 матчів).

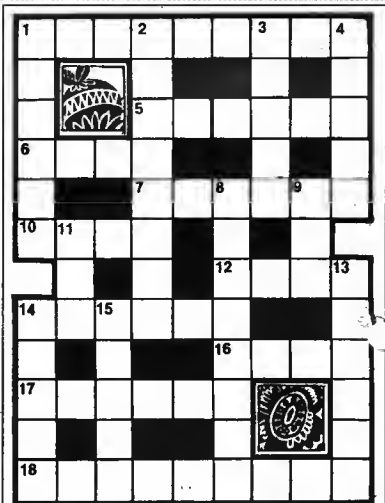

не цю авантюру. Ми пішли цивілізованим шляхом. Своїми діями, толерантною поведінкою здобували авторитет. Ще до прийняття нас у міжнародні федерації ми створили національну збірну, яка 29 квітня 1992 року в Угорщині провела перший у своїй новітній історії товариський матч проти збірної Угорщини. Той перший мимовільно не вдався — ми програвли 1:3. Але тепер можемо загадати і яксові перемогом над збірними США.

вгору. Пережила нівш федерація період конфронтації та розколу, що припав на січень-лютий минулого року. Але кризу було здолано. Нові керівні органи ФФУ на чолі з Валерієм Пустошойтенком взялися до ро-

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

КРОСВОРД

Відповіді до кросворду,
надрукованого 7 грудня

По вертикалі: 1. Берос. 2. Голота. 3. «Гріх». 4. Амін. 5. «Наталіє». 6. Ксаїа. 7. Молодожени. 9. Трахтемирів. 11. Аквармарин. 15. «Ост». 16. Поп. 17. Бон. 18. Лях. 23. Віміна. 24. Ковчег. 26. Тарас. 28. Чехія. 29. Діор. 30. Кліп.

— Віталій АБЛИЦОВ, «Голос України»

«Який з нього актор, якщо він на сцені і сльози не зривив!»

Виповнилося 140 років з дня народження видатного актора й режисера Миколи Садовського

Главный редактор С. ПРАВДЕНКО.

1. A 20 mile

ив сцені слівозн не зрозумів».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНІ: для довідок — 441-88-23;
 телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
 ☐ Рукописи на повертаємо.
 ☐ Лікування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів
на тиждень *

Комбінат друку
видавництва «Преса»

Українка, .
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 51
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311235.